

at det var saa lille, som det overhovedet kunde være, hvis Valgloven skulde give den politiske Retfærdighed, og jeg vil endda gaa videre og sige, at Valget har i Virkeligheden vist, at Tillægsmandaterne er for faa, thi med det Antal, vi nu har, er det faktiske Forhold dette, at samtlige de Venstrestemmer, der er afgivne i København, er afgivne til ingen Verdens Nytte (*Rode: De hjælper med til at begrunde Partiets Ret til Mandater*). Ja, for saa vidt, men ser man paa det ud fra det Synspunkt, at man ved Nytte forstaaer dette, at en Stemme hjælper til at skaffe et Mandat, saa har de Venstrestemmer, der blev afgivet i København, aldeles ingen Indflydelse haft. Havde Stillingen blot været den, at der kunde tilkomme Venstre et eneste Tillægsmandat, vilde dette Tillægsmandat være tilfaldet det københavnske Omraade, og saa vilde man altsaa ikke have haft det Forhold, at 11 000 Stemmer i Storkøbenhavn ikke giver noget Mandat.

Man har indvendt mod den Valglov, der nu er gældende, at den ikke tager det grundlovmæssige Hensyn til de svagt-befolkede Egne. Hvorledes dette Hensyn retteligen skal være at tage, er der aabenbart noget delte Meninger om. Ude omkring kan man høre den Opfattelse blive gjort gældende, at en Hedebo politisk skal have større Indflydelse end en Københavner. Saa vidt jeg ved, har man ikke hørt dette Synspunkt blive gjort gældende her i Salen — det er muligt, jeg tager fejl. Jeg mener ikke, at denne Opfattelse er rigtig. Jeg mener, at det grundlovmæssige i denne Sag er, at den lokale Repræsentation skal være større i Jylland end i de mere tæt befolkede Egne, og dette er ogsaa sket ved den Valglov, vi har. Men skulde den anden Opfattelse være den rigtige, maa jeg gøre gældende, at det ønskede Resultat heller ikke paa nogen Maade med Sikkerhed vilde naas ved det Forslag, som Partiet Venstre endte med at stille, da vi for ikke saa mange Maaneder siden havde de betydelige Valglovsforhandlinger. Er der altsaa begaaet Fejl i den Henseende, er Venstres Skyld lige saa stor som vor.

En af de Ting, man ventede at opnaa ved den Valglov, der blev vedtaget, og som ogsaa blev opnaaet, var dette, at man undgik Alliancer af unaturlig Art. Forholdet er nu ogsaa blevet det, at hvert Parti gaar til Valg for sig. Som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet bemærkede, er der nu ikke ringe Sandsyn-

lighed for, at der i mange Valgkredse kommer ikke saa ganske faa Kandidater op. I København naaede man Tallet 7, men da Partierne der formentlig ikke i større Grad holder Vælgermøder sammen, betyder dette ikke, synes det mig, saa grumme meget for selve Valgagitationen. Derimod forekommer det mig, at det kommer til at virke lidt uheldigt, naar man, som f. Eks. i Horsens, holder Vælgermøder med 6 Kandidater. Der staar 6 Mand op i Rækkefølge og taler hver en halv Time. Derefter svarer man hinanden i den Tid, der nu kan blive tilovers; thi takket være Kulsituationen er Mødetiden heldigvis ikke alt for lang. Nogen Nytte af et saadant Møde tror jeg ikke, man har, og derfor tror jeg, det er absolut heldigst for alle Parter, at det ikke bliver alt for langt, ikke mindst af Hensyn til de stakkels Mennesker, der skal høre paa det, og som staar stuvede som Sild i en Tønde.

Jeg skulde tro, at Forholdene med de mange Kandidater inden længe maa føre til, at Vælgermødernes Karakter maa forandres og det noget i Retning af, at Partierne holder Møde hvert for sig. Det kan naturligvis have sin svage Side, det ser jeg meget vel; men naar der er saa mange Valgkandidater paa et enkelt Møde, tror jeg ikke, det virker oplysende. Der kan jo heller ikke for Vælgerne blive Tid til at stille Spørgsmaal. Man kan kun komme ind paa de meget store Ting, der er fremme i Øjeblikket. Vælgerne faar ikke Lejlighed til at høre noget om, hvad jeg vilde kalde det mere saglige. Jeg kunde altsaa tænke mig, at Vælgermødernes Karakter fremtidig forandres noget; men det er fornuftigvis noget, der ikke i og for sig har ret meget med Valgloven at gøre.

En anden Ting, man vilde opnaa ved den nuværende Valglov, var det, at Kandidaterne, partimæssigt set, skulde fordeles ud over Landet paa en rimelig Maade, og det ikke skulde gaa, som det skete ved Valget i 1918, da Venstrepartiet fik en stor Mængde jyske Repræsentanter i Forhold til det afgivne Stemmetal i Jylland, men til Gengæld et ret ringe Antal paa Øerne i Forhold til Stemmerne der. At det er blevet ordnet, som det nu er, forekommer mig kun at være af det gode.

Man har sagt, at det vilde have store praktiske Vanskeligheder at komme igennem med den nuværende Valglov, men ogsaa denne Anke har i Virkeligheden vist sig at være uberettiget. Det hele klappe, om jeg saa maa sige, fortrinligt. For Vælgerne var der ingen som helst Vanskelig-